

[Hauch.]

ønsker at optage en Forhandling herom med den højtærede Undervisningsminister i Finansudvalget. Vi mener, at det Beløb, der findes opført til det nævnte Formaal, bør forhøjes med ca. 176 000 Kr., ligesom vi mener, at den Ændring, der efter Forslaget skal finde Sted for de højere Skolers Vedkommende, ikke er paakrævet. Men dette Forhold er i øvrigt af en anden Beskaffenhed end Spørgsmaalet om det nævnte Tilskud til de private Skoler.

Jeg skal ikke give Anledning til en Debat om Berettigelsen eller Ikke-Berettigelsen af Tilskud til privat Undervisning. En saadan Debat vil det være naturligt for Landstinget at optage, dersom den højtærede Undervisningsminister fremkommer med et Forslag om at ændre det nuværende Forhold mellem Statens Udgifter til den offentlige Skole og den Støtte, som Staten giver til Undervisningen i private Skoler. Efter vor Opfattelse havde det været den højtærede Undervisningsministers Pligt at fremsætte Forslag om en Lovændring, før han affattede Finanslovsforslaget, som det er sket paa dette Punkt. Vi ønsker at forhandle med den højtærede Undervisningsminister om, hvorvidt han er berettiget til at nøjes med den her opførte Bevilling til dette Formaal, eller han for at opnaa den tilsigtede Nedsættelse rettelig burde gaa den Vej at fremsætte et særligt Lovforslag i saa Henseende.

Jeg har dernæst et Par Spørgsmaal at gøre til den højtærede Forsvarsminister. I Hærloven af 23. Marts 1932 § 98 bestemmes det, at der aarligt skal anvendes 24 Mill. Kr. paa Driftsbudgettet, men det tilføjes, at der skal tages Hensyn til saadanne Prissvingninger, som af forskellige Aarsager kan fremkomme, og som i ret stor Udstrækning fremkommer i de vanskelige Tider, vi er inde i. Jeg vil gerne tillade mig at spørge, om de nævnte Bestemmelser har givet eller i nær Fremtid kan tænkes at ville give Anledning til Forskydninger i de Beløb, der skal anvendes til Opfyldelse af Hærlovens Bestemmelser. Det er mig tillige bekendt, at der er sket Overdragelser til Finansministeriet af visse Arealer i Anledning af Hærens og Søværnets Omordning, og jeg gør her opmærksom paa, at det i Lov om Søværnets Ordning § 68 er nærmere fastsat, hvordan man skal forholde sig med de Beløb, der paa den Maade indgaar. Det fremgaar, saa vidt jeg kan se, ikke af Finanslovsforslaget, at der har fundet nogen Afregning Sted, og det har der altsaa, jeg kunde sige selvfølgelig,

heller ikke. Men jeg tillader mig at spørge, hvor vidt Sagen er, og hvordan Sagen i det hele taget ligger med Hensyn til Realisation af disse Arealer samt Anvendelsen af de Beløb, der herved fremkommer.

Med disse Bemærkninger skal jeg tilsige mit Partis Medvirkning til hurtig Fremme af Finanslovsforslaget, idet jeg ved Forhandlingens Slutning vil tillade mig at foreslaa, at det henvises til Behandling i Finansudvalget.

C. F. Sørensen: Finanslovsforslaget er oversendt til Landstinget efter godt 5 Maaneders grundigt Forarbejde i Folketinget og i Folketingets Finansudvalg. Da Forslaget skal træde i Kraft om faa Dage, den 1. April, maa Behandlingen her i Landstinget ganske naturligt blive af en ganske formel Karakter. I Overensstemmelse med gammel Sædvane skal jeg derfor paa mit Partis Vegne anbefale Forslaget til en hurtig og velvillig Behandling i det høje Landsting.

Schaumann: I Modsætning til i Fjor, da der dog var levnet Landstinget nogen Tid til at behandle Finanslovsforslaget, stiller Forholdet sig saaledes i Aar, at vi kun har Tiden fra i Dag og til paa Fredag til Behandling af Finanslovsforslaget, ja, saa vidt jeg bedømmer Situationen, ikke en Gang saa lang Tid, da det i hvert Fald efter mit Partis Mening vil være nødvendigt at ændre Finanslovsforslaget og sende det tilbage til Folketinget saa betids, at der ogsaa for Folketinget kan blive Tid til at beskæftige sig med de Ændringer, som jeg haaber, det høje Landsting vil indføre i Forslaget.

Det konservative Folkeparti er, som Rigsdagens andre Partier, af den Opfattelse, at Folketinget naturligvis maa have den afgørende Indflydelse paa Finansloven, men Folketinget synes efter min Mening at misbruge dette, naar det kun levner Landstinget nogle faa Dage til Behandlingen af denne vor allervigtigste Lov, og jeg vil haabe, at vi her i Landstinget for Fremtiden faar noget bedre Tid til Finanslovbehandlingen.

Finanslovsforslaget for 1933—34 fremtræder i Modsætning til de Finanslovsforslag, som den højtærede Finansminister tidligere har kunnet fremlægge for os, med et meget betydeligt Underskud. Paa Driftsbudgettet er der, efter at de indirekte Skatter af Juni 1932 er medregnet som Indtægt, et Underskud paa 46½ Mill. Kr. Dette kæmpemæssige Underskud stammer, som man ved, i særlig Grad fra tre Ting: for det